

[Justitsministeren.]

merne ved i januar 1968 at nedsætte et sagkyndigt udvalg, som bl. a. skal overveje reglerne om afhøring af børn i straffesager. I udvalgets overvejelser vil det også indgå, om man, således som det er tilfældet i Sverige, bør lade personer med særligt kendskab til børne- eller forhørspsykologi medvirke ved afhøringen eller udtale sig om værdien af barnets udsagn.

Jeg er således i stand til at besvare hr. Kampmanns spørgsmål med, at der allerede er taget initiativ i den ønskede retning.

Kampmann: Jeg kan kun takke justitsministeren for svaret. Jeg skal ikke skjule, at jeg netop havde håbet, at man, når man skal ændre retsplejeloven i Danmark på dette område — og jeg håber, det bliver tilfældet — ville skele lidt til, hvorledes reglerne er i Sverige; dér har man jo helt andre muligheder for at føre en egentlig vidnepsykologisk undersøgelse igennem. Jeg kan forstå, at det er noget af det, vi nærmer os i Danmark. Må jeg udtrykke det håb, at jeg med spørgsmålet har haft mulighed for at få sat lidt gang og skub i det udvalgsarbejde, som er begyndt. Udvalget har altså, kan jeg regne ud, siddet i knap og nap halvandet år; mange udvalg sidder længe i Danmark, så må jeg ikke udtrykke håbet om, at det ikke kommer til at sidde alt for længe.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg skal med anledning i det, der her er passeret, rette det spørgsmål til udvalget, om det ikke snart bliver færdigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Møller* til justitsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvilke overvejelser episoderne omkring Saga Bio, hvis ledelse efter ulovlig pression tog en film af programmet, giver anledning til med henblik på en mere effektiv sikring af ytringsfriheden i fremtiden?“

Per Møller: For nogle uger siden vedtog folketinget at afskaffe filmcensuren for voksne. Vi har i sidste uge set et forsøg, og vel at mærke et heldigt gennemført forsøg, på at indføre en ny form for censur,

formidlet med vold og trusler om vold. Folk med viden om, hvad der skete i Tyskland i årene omkring Weimar-republikkens forfald og undergang, vil ikke genkende til de metoder, der blev taget i brug over for filmen „De grønne djævle“. Folk med fantasi vil kunne se omridset af en højst ubehagelig og farlig fremtid, hvis aktivisterne får lov til at lade succesen avle nye succeser med hensyn til meningsterror.

Der kan næppe være tvivl om, at aktivisternes triumf fra Saga-biografen vil virke opmuntrende og ansporende. Vi ved i dag mere om visse aktivistgruppers sigte, end vi vidste for en halv snes dage siden. En af lederne fra aktionsgruppen af 7. maj skrev forleden dag: „Demonstranterne ville stoppe filmen, for det er jo ikke noget demokrati, vi lever i.“ En anden af lederne for denne gruppe har om aktionen mod filmen udtalt: „Vi mente, at intet middel kunne være for groft.“

Den situation, der her aftegner sig, må nødvendigvis give anledning til forskellige overvejelser; vi vil nemlig være uværdige til vort demokrati, hvis vi ikke har vilje til at forsvare det. Det vil hævne sig, hvis vi driver vor tolerance så vidt, at vi bliver tolerante over for intolerante handlinger. På den anden side fordrer sand tolerance, at vi er tolerante over for mennesker, der optræder intolerant. Derfor kræver situationen, at vi søger at forstå de unge, der er blevet vildledt til at bruge vold som politisk argument.

Dernæst kræver situationen, at alle, som har indflydelse på meningsdannelsens forløb, og som føler et ansvar for demokratiets opretholdelse, overvejer faren ved at forkæle aktivisterne med alt for megen opmærksomhed.

Det tredje krav, der vokser frem, melder sig for myndighederne. Det består i, at man gør klar til hurtige, utvetydige og absolut effektive indgreb, hvis der under dække af lovlige demonstrationer rettes nye anslag mod de friheder og rettigheder, der er grundstammen i vort demokrati.

Om dette sidste beder jeg justitsministeren gøre rede for sine overvejelser.

Justitsministeren (Thestrup): Det stillede spørgsmål giver mig anledning til at sige,